

verea: „Nos belles propriétés de Cuba ont été incendiées et sont aujourd’hui totalement perdues. Mais je suis, heureusement, philosophe... Ma jenne femme a pris ce revers de fortune aussi bravement que moi“...

Focul a fost în viața lor o încercare care putea să li fie de două ori fatală. A doua oară d-na de Hérédia numai datorită fetei celei mari a scăpat de la moarte. După dispariția soțului și căsătoria fetelor, a rămas singură, dar încunjurată de atenția plină de dragoste a celor cari au cunoscut-o și s’au bucurat de bunătatea ei.

D-na de Hérédia a fost o femeie aleasă, din a cărei viață fetele pot învăța multe lucruri folositoare.

După un articol din „Figaro“, prelucrare de E. M. Jacob.

Din CATÛL.

LUI VIRGILIU.

(Ode, I, 24.)

*Ce cumpăt, ce măsură eu aș putea avea
Când dup’ un scump prieten mă ’ncearcă jalea grea?
Inspiră-mi, Melpomenă un viers îndoliat,
Căci ție, Zeus, lira și glas duios ți-a dat.*

*Quintilius, deci, somnul cel veșnic și domol
Și-l doarme-acum! Când Cinstea și Adevărul gol,
Credința și Dreptatea, surore gemene,
Când oare mai găsi-vor un om să-i semene?*

*Murit-a demn de jalea bărbaților aleși,
Dar, dintre toți, Virgiliu, tu cel mai mult plânseshi.
Zădarnic tu acuma-l ceri zeilor napoi,
Vai, nimeni nu e veșnic, iubite, dintre noi.*

*Decât Orpheus Tracul de ai cânta mai blând,
Pe care îl ascultă și arborii cântând,
Și sângele tot nu va însufleți o umbră
Odată ce-a mânat-o, cu vargă lui cea sumbru,*

*Mercuriu, în negrul convoiu al umbrelor.
De-l rogi să-i schimbe soarta, e neîndurător.
Grea suferință! Totuși rabdarea, numai ea,
Face să ’nduri mai lesne tot ce nu poți schimba.*

N. I. Herescu.

(Din revista „Favonius“.)